

کاربرد انفورماتیک در پرستاری

رشته انفورماتیک پرستاری، با ترکیب علوم رایانه ای (سخت افزار)، علوم اطلاعاتی (نرم افزار) و علم پرستاری (نظری)، داده ها را پردازش کرده و به اطلاعات و دانش تبدیل می نماید .

در اواخر دهه ۱۹۸۰، مشاغل مرتبط با تکنولوژی رایانه ای در مراکز بهداشتی- درمانی با استقبال روبه رو شد. از آنجایی که انفورماتیک پرستاری یکی از تخصص های پرستاری محسوب میشود، شورای کاربرد رایانه در پرستاری وابسته به انجمن پرستاری ایالات متحده، تعریف نوینی از انفورماتیک پرستاری را به این صورت ارائه کرد؛ "پرستار انفورماتیکی کسی است که علوم پرستاری، رایانه و اطلاعات را در جهت جمع آوری، پردازش و مدیریت داده ها باهم تطبیق میدهد تا از اصول پرستاری، مراقبت بالینی، آموزش و پژوهش حمایت کند و دانش پرستاری را توسعه دهد. انفورماتیک پرستاری،

ترکیبی از فرآیندهای پرستاری، اطلاعات وابسته به آن و مدیریت اطلاعات پرستاری و سایر پردازش های اطلاعاتی است و هدف اصلی از ایجاد این رشته، حمایت از بهداشت و سلامت افراد در سطح جهانی است.

در تعریفی که انجمن انفورماتیک پرستاری در سال ۱۹۹۹ درباره انفورماتیک پرستاری ارائه داده، انفورماتیک پرستاری، به کارگیری علم رایانه و علم اطلاعات در پرستاری قلمداد شده است. انفورماتیک پرستاری سبب ارتقای مراقبت، مدیریت و فرآیندهای مرتبط با پردازش اطلاعات شده و در نتیجه سبب گسترش دانشی میشود که پرستاری را در تمام حیطه های عملکردی، نظیر مراقبت، پژوهش، آموزش و مدیریت حمایت میکند.

انفورماتیک پرستاری، ترکیبی از فرآیندهای پرستاری، اطلاعات وابسته به آن و مدیریت اطلاعات پرستاری و سایر پردازش های اطلاعاتی است و هدف اصلی از ایجاد این رشته، حمایت از بهداشت و سلامت افراد در سطح جهانی است.

نقش آموزشی انفورماتیک پرستاری

استفاده موثر از انفورماتیک در پرستاری، مستلزم آن است که پرستاران نقش های جدیدی را در فرآیند تخصصی شدن حرف های خود بپذیرند. پیشرفت های جهانی در این زمینه، باعث گسترش وسیع فرصت های یادگیری و دسترسی به منابع جدید آموزشی شده است و لازم است امکانات آموزشی برای پرستاران ایجاد شود تا بتوانند جستجوگران اطلاعات باشند و در مورد ارزش اطلاعات وسیعی که در شبکه جهانی اینترنت برای استفاده آنان موجود است، به قضاوت و ارزشیابی بپردازند. بنابراین، برنامه های آموزش پرستاری بر پایه کامپیوتر، باید قابل تغییر بر اساس نیازهای منطقه ای و تطبیق با نگرش های جدید ای حرفه باشد تا امکان تربیت پرستارانی با تخصص انفورماتیک ایجاد شود، زیرا یک پرستار انفورماتیک به خوبی میداند که پایه و اساس هرگونه تصمیم گیری هوشمندانه که منجر به تحقق هدف شود، دسترسی و برخورداری از اطلاعات دقیق است. برای آنکه پرستار انفورماتیک بتواند به بهترین وجه ایفای نقش کند، باید توجه و آموزش انفورماتیک در تمام گستره محیط آموزشی وجود داشته باشد زیرا فناوری اطلاعات هرگونه عملکردهایی را که در حوزه پرستاری است و توسط پرستاران به اجرا در می آید تحت تاثیر قرار میدهد. با آنکه دانش رایانه و اطلاعات (که با یکدیگر دانش انفورماتیک را شکل میدهند) در واقع دو دانش مورد استفاده در تمام علوم امروزی هستند، ولی از آنجاکه علوم مرتبط با پرستاری و مراقبت، گستره دانش پیچیده ای را در دنیای فعلی اطلاعات جهان تشکیل میدهند، لذا انفورماتیک پرستاری در جهان به صورت دانشی مستقل و آکادمیک شکل گرفته و توسعه یافته است. به همین خاطر، همگام با گسترش آموزش و عملکردهای پرستاری در دهه ۱۹۸۰ میلادی، انفورماتیک پرستاری نیز یکی از حوزه های بسیار مهم در بخش پرستاری شناخته شد و موسسه پرستاران ایالات متحده و اتحادیه ملی نیز از جمله نهادهایی بودند که کاربردهای رایانه ای را در بخش پرستاری، مورد توجه خود قرار دادند. از طرف دیگر، این دو نهاد، در خصوص پیشبرد و گسترش انفورماتیک پرستاری به صورت ملی و بین المللی، فعالیت نمودند. در سال ۱۹۸۸ نیز جاربارا هیروکارول گاسرت و ماریاتا، اقدام به طراحی فهرست های آموزشی در این زمینه کردند. در همان سال، جودیت گراو و شیلا کورکاران نیز انفورماتیک پرستاری را به عنوان یک پایه و اساس علمی برای علوم پرستاری، اطلاعات و رایانه و در نهایت نیز مدیریت و پردازش اطلاعات و داده ها، در نظر گرفتند.

حرفه پرستاری، ترکیبی از علم و هنر است که با هم برای بهبودی، پیشگیری و بازگرداندن سلامتی بکار می رود. با تعریف انجمن پرستاری آمریکا (ANA)، پرستاری عبارت است از تشخیص و درمان واکنش ها یا عکس العمل های انسان نسبت به مشکلات بهداشتی بالقوه و بالفعل.

فرایند پرستاری، روش منظم و سازمان دهی شده ی ارائه مراقبت پرستاری است که بر شناسایی و درمان واکنش های اشخاص یا گروه ها، نسبت به تغییرات احتمالی وضعیت سلامت آن ها متمرکز می شود. به کمک این ساختار، پرستاران می توانند اطلاعات مربوط به مشکلات بیمار را سازماندهی کرده و مداخلات را برای برآورده کردن نیازهایشان طراحی کنند. فرایند پرستاری برنامه ای است که برای تقویت، حفظ یا بهبود سلامت یا حتی تسهیل مرگ بیمار در حال مرگ بکار می رود؛ افراد و گروه ها را در مراقبت از خویش به بهترین وجه ممکن توانمند می کند و کیفیت و تأثیر مراقبت پرستاری ارائه شده را بالا می برد. فرایند پرستاری به پنج مرحله معین تقسیم می شود که به ترتیب عبارتند از مراحل: ارزشیابی (بررسی)، تشخیص پرستاری، برنامه ریزی، اجراء و ارزیابی

در حرفه پرستاری، معمولاً در چهار حوزه آموزش، مدیریت، مراقبت و پژوهش از کامپیوتر استفاده می شود. انفورماتیک پرستاری، تخصصی است که دانش پرستاری را با دانش کامپیوتر و انفورماتیک پیوند می دهد تا داده ها، اطلاعات، دانش، تجارب و خرد را در پرستاری مدیریت کند. انفورماتیک پرستاری، از مصرف کنندگان، بیماران، پرستاران و سایر ارائه دهندگان خدمات در تصمیم گیری هایشان در هر نقشی که بر عهده دارند پشتیبانی می کند. این پشتیبانی از طریق استفاده از ساختارهای اطلاعات، فرایندهای اطلاعاتی و فن آوری اطلاعات حاصل می گردد.

مصادیقی از کاربرد انفورماتیک پرستاری عبارتند از:

- ← استفاده از هوش مصنوعی یا سیستم های تصمیم یار برای پشتیبانی از بکارگیری فرایند پرستاری
- ← استفاده از بسته های کامپیوتری زمان بندی برای تخصیص منابع انسانی (کارکنان) در یک بیمارستان یا سازمان مراقبت بهداشتی
- ← استفاده از کامپیوتر برای آموزش بیمار
- ← استفاده از یادگیری به کمک کامپیوتر در آموزش پرستاری
- ← استفاده پرستاری از سیستم اطلاعات بیمارستانی
- ← تحقیقات مربوط به اطلاعاتی که پرستاران هنگام تصمیم گیری برای مراقبت از بیمار استفاده می کنند.